

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלַּק ל- תַּתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרַח' - חֲלָק י"ד

קוֹנְטֵרְס 134

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

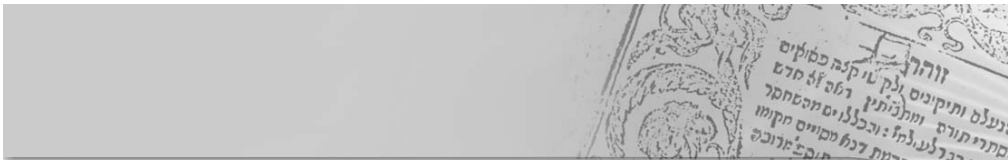
בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

מבינו כל העם מקצה, המבינו והתבלתי מבינו".

ו. רבי אברהם בן רבי מרדכי אזולאי נולד בפס (בשנת ש"כ"ה - ש"ח) למשפחת מקבלים, היה מקבל מפרסם, נוסף אשר פרח בתור הנזק של התקופה הזו. הוא פתב שלישי מדרשים המקבסים על הזוהר עם פרושו הארז"ל, "אור הקבנה", "אור התפלה", "אור הגנוז". הרב אברהם אלגאזי גם כתב ספר התקרא "הקד לאברהם", בו הוא מצוי נתחם עקרונות השקלה.

ז. בנו של הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי היה הרב הקדוש רבי יצחק אזולאי, בעל רבע יצחק מקושטאנדניא (הוא אבי רבב הקדוש רבי ישעי, אבי הרב הקדוש רבי יצחק ונתני, אבי מנו החי"א ז"ל).

ח. חתני הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי ז"ל היו הרב הקדוש רבי בנימין זאבי (אבי הרב הקדוש רבי אברהם ישראל זאבי), והרב הקדוש רבי דוד יצחק (אבי הרב הקדוש רבי אברהם ישראל זאבי), הרב הקדוש רבי אברהם אזולאי ז"ל בעטה בשנת ת"ד לפ"ק כ"א (וי"א כ"ה) מר"השן זיועוכ"א, (תר"ד מליצי אש).

ד) רבי שלום בוזגלו - "מקדש מלך"

א. רבי שלום בוזגלו נולד - במאה ה"ח - בעיר מראש שבמרוקו, עיר קדומה ששמשה מאות בשנים כמרכז רוחני ליהודי דרום מרוקו. ארבעה מגדולי חכמי מרוקו שגדורו: רבי אברהם אזולאי, רבי יעקב פיטו, רבי ישעיה פהון, ורבי יעקב גנדלה - היו רבותיו בקבלה, כפי שידוע לנו מדרביו בהקדמותה ומהבאת דבריהם ופרושיהם בפרושייה רבים על הזוהר.

ב. פרוש "מקדש מלך", וישאר פרושייו לתלמי הזוהר הנוספים: "הדנת מלך", "פני המלך", "הוד מלך", "גבול מלך" (על פארים קשים שפיהו, על האידרות - רבה

ווישא - (על ספרא דציניעיתא), "נסא מלך" (על תפניו הוה) - מקבסים קלם על קבלת האר"ז, "ז"ל פני שפאה בתבני תלמידיו, ובראשם המורחם ושלום (מנחם רבי חיים ויטאל). נאף ששקלת האר"י היא הקובעת בפרושייו, הרי שבמקומות רבים נטה להסביר המאמרים על פי פשוטים של כתובים ברוח הזוהר ונבנותיו הנגלות.

ג. בפרושו שלב הר"ש [כפי שלום] בוזגלו גם מפרושייו של הרב משה זכות על הזוהר, פרוש שהיה מצוי בכתב יד, והוא שהתפרסם והוציאו לאור עולם.

ד. ספריו כתב לאחר שעבד מרוקו והתגלב בלונדון, אצל הדפיסים באמסטרדם (תמ"ו).

פרוש הר"ש [כפי שלום] בוזגלו לזוהר, שני תקונות לו:

א. הוא הפרוש הראשון המקיף את כל תלמי הזוהר.

ב. בכתב רק על פי קבלת האר"ז ז"ל, שנתקבלה בלמוד השקלה, על גן זכה הספר למקדורות רבות, (אגב, פרושו לזכר נפוח ביותר בחוגי החסידים, ובמקדורות זאלקאנו הזכאו הסקמותים של האדמור"ם: רבי לוי יצחק מקרדששוב [כפי יששכר רב מולאטישוב].

רבי שלום בוזגלו נפטר בשנת תק"מ בלונדון.

ה) "עשרת צבי" לרבי צבי היה מוידעששוב,

בעמח"ס "עשרת צבי", "פרי קדש הלולים", "סור מרע ועשה טוב"

א. הגאון הקדוש הרב האלקי רצ"ה מוידעששוב וזלה"ה בעל מחבר "עשרת צבי" פרוש על הזוהר הקדוש, "פרי קדש הלולים" על הפרי עץ חיים, "סור מרע ועשה טוב" הקדמה ודרך לעץ החיים, ועוד.

ב. הוא היה מסמך מרבו הקדוש והנורא מורניו הרב יעקב יצחק מלוצקין וזלה"ה

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שיעורי "אור הרשב"י שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ

אדם 1	הרב רפאל שליט"א	מוצ"ק 20:30-22:30	1 שים שלום, החגב
אלעד 10	הרב דוד בובליל שליט"א	03-9093139	1 ר' מאיר 6, 1 וויזניץ, רשב"י 11
אלעד 10	הרב פקשר שליט"א	שבת 8:30-9:00	1 זמור לאברהם, בן קיסמא 19
אלעד 10	הרב יוסף עמר שליט"א	כל יום 9:00-9:30	7 שער התורה, רבי יהודא הנשיא 32
אלעד 10	הרב דניאל סולמני שליט"א		
אשדוד 1	הרב מנשה ארמוני שליט"א	יום ה' 10:00-12:00	1 קדושי אשדוד, חובע 2
אשקלון 2	הרב יעקב בן שמעון שליט"א	יום ד' 9:00-10:15	1 אהבת אהים, העיונות 72
אשקלון 2	הרב יהודה בן דוד שליט"א	077-7800949	1 אוהל רחל, חובבי ציון 451
באר יעקב 1	הרב יצחק כהן שליט"א	יום ה' 19:30-21:00	1 חנון איש, חנון איש 9
באר שבע 1	הרב שלמה מלכה שליט"א	050-2201073	1
בית אליעזר 1	הרב יצחק כהן שליט"א	יום ד' 21:15-22:30	1 התמר
בית לחם 50	הרב אורי יהוד שליט"א		1
בית קבר רחל, 50	א ה' מרגני עד השקיעה		
בית שאן 7	הרב דוד לוי שליט"א	כל יום 16:50-17:50	7 נר דוד ואהל רחל, השבעה,
בית שמש 115	הרב שמואל אהרן פישר שליט"א	שבת 10 דקות לאחר קבלת שבת	1 עשרת ישיעה האלמון,
בית שמש 115	הרב איתן כהן שליט"א	כל יום 21:00	7 אור הרשב"י, נהל לביש 24/3, רמה א
בית שמש 115	הרב איתן כהן שליט"א	ליל שבת לאחר הסעודה	1 אור הרשב"י, נהל לביש 24/6, רמה א
בית שמש 115	הרב איתן כהן שליט"א	ליל שבת לאחר הסעודה	1 אור הרשב"י, נהל לביש 9/3, רמה א
בית שמש 115	הרב איתן כהן שליט"א	יום א' 16:30	1 אור הרשב"י, נהל נענעם 12/10, רמה א
בית שמש 115	הרב איתן כהן שליט"א	יום ה' 21:00-21:30	1 שמחת חיים, נהל שורק, רמה א
בית שמש 115	הרב איתמר ברים שליט"א	שבת 15 ד' ל.מנחה 15 א.א.עריבת	2 עשרת ישיעה האלמון
בית שמש 115	הרב אייל גולמבו שליט"א	ליל שבת 20:30-21:30	1 עשרת ישיעה האלמון
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	מרג' ארמו"י שליט"א	7 עשרת ישיעה האלמון נהל לביש 24, רמה א
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	ליל שבת 15 דקות לפני מנחה	1 עשרת ישיעה האלמון
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	לאחר שבת לאחר הסעודה	1 אור הרשב"י, נהל לביש 24/3, רמה א
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	ליל שבת 20:00-20:15	1 אור חנמן, נהל קישון 14/19, רמה א
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	מוצ"ק 22:00	1 ביאלע לענטשטאם, נהר הורדן 28, רמה ב
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	יום ב'	1 עזר גזי, נהל עין נדי 36/7, רמה א
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	שבת 10 דקות לאחר התפילה	1 עשרת ישיעה האלמון
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	לאחר תפילת הנץ	7 תפארת תנהל, דח' אור שמש 3, קריה חרדית
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	ליל שבת לאחר הסעודה	1 אור הרשב"י, מחר"ל דיסקון 7/16, קריה חרדית
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	כל יום 4:00-7:00	7 כולל אוהל אסתר
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	כל יום 2:00-5:00	7 כולל הצות מנצי ומנצי
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	2:00-5:00 לפנות בוקר, 14:00-17:00	2 כולל חן, רמבעה"ל, רמה ב
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	יום ג' 20:30	1 אנשי נהל נובע נהר הורדן 34, רמה ב
בית שמש 115	הרב שלמה דוד פישר שליט"א	כל יום 8:00-9:00	7 תנ"ל אמונה קדושתך, רבי יהושע, רמה ב
בית שמש 115	הרב אליהו פלדמן שליט"א	שבת לאחר הסעודה	1 אור הרשב"י, נהל אוויה 7/3, רמה א
בית שמש 115	הרב עיר סייג שליט"א	יום ב' 13:30	1 אור הרשב"י, נהל לביש 24/8, רמה א
בית שמש 115	הרב עיר סייג שליט"א		1 וויזניץ, רבי יהושע, רמה ב

שֶׁל תְּפִלִּין דְּמֵאֲרֵי עֲלֵמָא, מַה כְּתִיב בְּהוּ. וְאִיהוּ קְשׁוּפָא דְתְּפִלִּין דִּיד, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא תְּתָא. וְהֵאֵי אִיהוּ דְאֻקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין הִרְאֵהוּ לְמִשְׁה קְשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שׁ דִּילָךְ מִשְׁה כְּלִיל תְּלַת אֲנָפֵי אֲבָהֶן לְעִילָא דְתַקִּינוּ תְּלַת צְלוֹתֵין דְּאִיהוּ סִמְנָם שְׁתָּרִית מִנְחָה עֲרִבִית. מ"ה דִּידָךְ צְלוֹתָא דְשַׁבַּת דְּאֶתְמַר בִּיה (כח) (בְּרַשִׁית א') וְרַדוּ בְדַגַּת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַכְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וְאֶתְכִלִּיל מִרְכַּבְתָּא תְּתָא דְאֶהֱרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה וְאַדָּם קְדָמָא לְעִילָא וּבַת זִוְגִיָּה לְתַמָּא אִם כָּל חַי דְּאִיהוּ צְדִיק חַי עֲלָמִין.

שְׂהוּא צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים.

וְכֵן, אֶהֱרֹן אָף עַל גִּב שְׁהוּא יָמִין, בְּאֵרְוֵהוּ רְבוּתֵינוּ, אֶהֱרֹן שׁוֹשְׁבֵין הַגְּבִירָה הִיָּה. רוּעָה הַנְּאֻמָּן, יַעֲקֹב הוּא הַכּוֹלָל שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, שְׁבוּ רֹכְבֵי אָדָם הִרְאִישׁוּן, וְלֹא לְחִנָּם הַקִּימוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה, יָפִיו שֶׁל יַעֲקֹב כִּפְּיוֹ שֶׁל אָדָם הִרְאִישׁוּן.

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַעֲיָא מְהֵימְנָא חֲזִינָא דְכַפַּל קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁמָךְ וְאָמַר מִשְׁה מִשְׁה לְאֶכְלָלָא לָךְ בְּמִרְכַּבְתָּא עֲלָאָה וּבְמִרְכַּבְתָּא תְּתָא. לְאֶכְלָלָא בְּךָ אָדָם קְדָמָא מְסֻטָּא דְאַבְרָהָם וְלְאֶכְלָלָא בְּךָ תְּהוּ מְסֻטָּא דְאֶהֱרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה.

לְמַה לֹּא כָפַל שְׁמִיָּה דִיעֲקֹב הַכִּי אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְּגִין דְקָרָא לִיה יַעֲקֹב וְקָרָא לִיה יִשְׂרָאֵל.

יַעֲקֹב לִישְׁנָא דְעוֹקְבָא דְהֵיִינוּ נוֹקְבָא, דְּאֶתְמַר עֲקֹבוּ שֶׁל אָדָם הִרְאִישׁוּן מְכַהָה גִּלְגַּל חֲמָה. וְאֶקְרִי יִשְׂרָאֵל, דְתַמָּן רֵאשׁ דְכוּרָא, רִישָׁא לְנוֹקְבָא, דְהֵיִינוּ עֲקֹב. וְהֵאֵי אִיהוּ דְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְחֻזְיָא (בְּרַשִׁית ג') הוּא יִשׁוּפָךְ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עֲקֹב. וְדָא גְרַם שְׂכִינְתָא כְּגֻלוֹתָא דְאֶתְמַר בִּיה (מְשִׁלִי כ"ב) עֲקֹב עֲנוּה יִרְאֵת יְיָ.

חֲרָא רְבִי שְׁמַעוֹן וְחַדוּ מֵאֲרֵי מְתִיבְתָא וְאָמְרוּ קְמִיָּה. פּוּמָא דְשְׂכִינְתָא סִינִי, מֵאֵן וְכִיל לְמִיָּקָם (קְמִיָּה) בְּגֻלוֹת, שְׁנַאֲמַר בִּיה (מְשִׁלִי כ"ב) עֲקֹב עֲנוּה יִרְאֵת ה'.

שְׂמַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְשְׁמַחוּ רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְאָמְרוּ לְפָנֵינוּ, פַּה הַשְׂכִּינָה, סִינִי, מִי וְכֹל לְעַמְד (לְפָנֵינוּ),

וְכֵן, אֶהֱרֹן אָף עַל גִּב דְּאִיהוּ יְמִינָא אֻקְמוּהָ רְבָנָן בִּיה, אֶהֱרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמְטְרוֹנִיתָא הָוָה. רַעֲיָא מְהֵימְנָא, יַעֲקֹב אִיהוּ כְּלִיל תְּלַת אֲבָהֶן דְבִיה רֹכִיב אָדָם קְדָמָא וְלֹא לְמַגְנָא אֻקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין שׁוּפְרִיָּה דִיעֲקֹב כְּשׁוּפְרָא דְאַדָּם קְדָמָא.

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַעֲיָא מְהֵימְנָא חֲזִינָא דְכַפַּל קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁמָךְ וְאָמַר מִשְׁה מִשְׁה לְאֶכְלָלָא לָךְ בְּמִרְכַּבְתָּא עֲלָאָה וּבְמִרְכַּבְתָּא תְּתָא. לְאֶכְלָלָא בְּךָ אָדָם קְדָמָא מְסֻטָּא דְאַבְרָהָם וְלְאֶכְלָלָא בְּךָ תְּהוּ מְסֻטָּא דְאֶהֱרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה.

לְמַה לֹּא כָפַל שְׁמִיָּה דִיעֲקֹב הַכִּי אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְּגִין דְקָרָא לִיה יַעֲקֹב וְקָרָא לִיה יִשְׂרָאֵל.

יַעֲקֹב לִישְׁנָא דְעוֹקְבָא דְהֵיִינוּ נוֹקְבָא, דְּאֶתְמַר עֲקֹבוּ שֶׁל אָדָם הִרְאִישׁוּן מְכַהָה גִּלְגַּל חֲמָה. וְאֶקְרִי יִשְׂרָאֵל, דְתַמָּן רֵאשׁ דְכוּרָא, רִישָׁא לְנוֹקְבָא, דְהֵיִינוּ עֲקֹב. וְהֵאֵי אִיהוּ דְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְחֻזְיָא (בְּרַשִׁית ג') הוּא יִשׁוּפָךְ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עֲקֹב. וְדָא גְרַם שְׂכִינְתָא כְּגֻלוֹתָא דְאֶתְמַר בִּיה (מְשִׁלִי כ"ב) עֲקֹב עֲנוּה יִרְאֵת יְיָ.

חֲרָא רְבִי שְׁמַעוֹן וְחַדוּ מֵאֲרֵי מְתִיבְתָא וְאָמְרוּ קְמִיָּה. פּוּמָא דְשְׂכִינְתָא סִינִי, מֵאֵן וְכִיל לְמִיָּקָם (קְמִיָּה) בְּגֻלוֹת, שְׁנַאֲמַר בִּיה (מְשִׁלִי כ"ב) עֲקֹב עֲנוּה יִרְאֵת ה'.

שְׂמַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְשְׁמַחוּ רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה וְאָמְרוּ לְפָנֵינוּ, פַּה הַשְׂכִּינָה, סִינִי, מִי וְכֹל לְעַמְד (לְפָנֵינוּ),

וְכֵן, אֶהֱרֹן אָף עַל גִּב דְּאִיהוּ יְמִינָא אֻקְמוּהָ רְבָנָן בִּיה, אֶהֱרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמְטְרוֹנִיתָא הָוָה. רַעֲיָא מְהֵימְנָא, יַעֲקֹב אִיהוּ כְּלִיל תְּלַת אֲבָהֶן דְבִיה רֹכִיב אָדָם קְדָמָא וְלֹא לְמַגְנָא אֻקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין שׁוּפְרִיָּה דִיעֲקֹב כְּשׁוּפְרָא דְאַדָּם קְדָמָא.

שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵנוּ
מִדְּבָרִים עִמוֹ, וְשָׁשִׁים רִבְבוֹת שֶׁל
הַיְשִׁיבָה הַתַּחְתּוֹנִים מִדְּבָרִים
עִמוֹ, וְאַף שָׁשִׁים רִבּוּא שֶׁל
הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּפֶן מִדְּבָרִים
עִמוֹ. עַל פִּיךָ נֶאֱמַר וְהִגַּה מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים עֲלֵים וְגוֹמֵר.

דְּבָר אַחַר וַיְחַלֵּם וְהִגַּה סֵלֶם.
פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סִינִי זֶה
סֵלֶם, וְהוּא ק"ל, וְסוּד הַדְּבָר -
(ישעיה טז) הִגַּה ה' רִכַּב עַל עֵבֶב
ק"ל. עַב זֶה יוֹד ה"י וַי"ו ה"י.
וְעוֹד - יוֹד. יוֹד. יוֹד ה"א. יוֹד
ה"א וְא"ר. יוֹד ה"א וְא"ו ה"א -
זֶה מֵאָה וּשְׁלִשִׁים. הָאוֹתִיּוֹת
הֶרְאִשׁוֹנוֹת עוֹלוֹת לְשִׁבְעִים
וּשְׁנַיִם. הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
תּוֹלְדוֹתֵיהֶן עוֹלוֹת לְמֵאָה
וּשְׁלִשִׁים. עֵבֶב ק"ל מֵאֲתַים
וּשְׁתַּיִם כְּפֶחֶשְׁבוֹן ב"ר.

אֵתָהּ הוּא הַבֵּן, הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן,
עֲלִיךָ נֶאֱמַר (תהלים ב) נִשְׁקוּ בַר.
אֵתָהּ הוּא רִבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גְּדוּל
לְמִטָּה, רִבֵּן שֶׁל מִלְּאֲכִי הַשְּׂרָת,
ב"ר לְמַעְלָה, בֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵנוּ, (תהלים ב)
לְשִׁלֵּם לְמֵאֲתַים אֲרֻבַּעִים (תהלים)
עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף (שמואל
ב) גַּם יִהְיֶה הָעֶבְרִי חֲטָאֲתָךְ לֹא
תָמוּת. ב"גם" הִנֵּה הַתְּכַפֵּר דָּוִד,
וְזֶהוּ שְׁעוֹר שֶׁל הַחֲלָה, אֲרֻבַּעִים
וּשְׁלֹשׁ בִּיצִים וְתוֹסַפֵּת חֲמֵשׁ
בִּיצָה, רְמוּז (ויקרא ה) וְחֲמִשְׁתֵּי
יֹסֵף עֲלָיו.

אֲשֶׁרֵי הַתְּפִלָּה הַיּוֹצֵאת מִפִּיךָ,
כְּמוֹ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָרַד עַל
הַר סִינִי וְנֶאֱמַר בּוֹ (דברים כט) כִּי אֵת
אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֶה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם
(וגו') וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה עִמָּנוּ
הַיּוֹם, כְּפֶן כְּשֵׁאתָה מִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְכַנֵּס עֲלֵינוּ וְתַחְתּוֹנִים, וְכָל הַנְּשִׁמוֹת הַלְלוּ שֶׁהֵיוּ וְשֶׁעֲתִידִין לְהֵיוֹת, וְכָל מַחְנֹנוֹת הַמִּלְּאֲכִים,
וְיוֹרֵד בְּצִלְמָךְ לְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ וְתוֹרָתְךָ, מִשׁוּם שֶׁמְחַשְׁבֶּתְךָ לֵיחַד אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שִׁכְנֵנוּ

דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ מִמְּלָלִין בֵּיהּ וְשִׁתִּין רִבְבֵן
דְּמִתִּבְתָּא תַתְּאָה מִמְּלָלִין בֵּיהּ וְאוּף שִׁתִּין רִבּוּא
דְּמִתִּבְתָּא עֲלָאָה הֲכִי מִמְּלָלִין בֵּיהּ. עַל פּוּמָךְ אֲתַמַּר
וְהִגַּה מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים עוֹלִים וְגוֹ'.

דְּבָר אַחַר וַיְחַלֵּם וְהִגַּה סֵלֶם פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
סִינִי דָא סֵלֶם וְאִיהוּ ק"ל וְרִזָּא דְמִלָּה (ישעיה ט"ז)
הִגַּה וַי רִכַּב עַל עֵבֶב ק"ל. עֵבֶב דָּא יוֹד ה"י וַי"ו ה"י
וְעוֹד יוֹד. יוֹד ה"א. יוֹד ה"א וְא"ו. יוֹד ה"א וְא"ו
ה"א, דָּא ק"ל. אֲתוּנוֹן קְדַמָּאן סֵלְקִין לְעֵבֶב אֲתוּנוֹן דְּאִינוּן
תּוֹלְדִין דִּילְהוֹן סֵלְקִין ק"ל. עֵבֶב ק"ל מֵאֲתַן וְתַרִּין
כְּפֶחֶשְׁבוֹן ב"ר.

אֵנְתָהּ הוּא בַר, רַעֲיָא מֵהֵימְנָא עֲלֵךְ אֲתַמַּר (תהלים ב) נִשְׁקוּ
בַר, אֵנְתָהּ הוּא רִבֵּן דְּיִשְׂרָאֵל רַב לְתַתָּא רִבֵּן דְּמִלְּאֲכִי
הַשְּׂרָת ב"ר לְעִילָא בְרָא דְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ
(תהלים ג) לְאֲשִׁלְמָא רַמ"ה) עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר לְגַבִּי מְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף
(שמואל ב' י"ב) גַּם יִהְיֶה הָעֶבְרִי חֲטָאֲתָךְ לֹא תָמוּת. בַּהֲאִי
ג'ם אֲתַכְפֵּר דָּוִד וְהֲאִי אִיהוּ שִׁיעוּרָא דְחֲלָה מ"ג בִּיצִים
וְתוֹסַפֵּת חוֹמֵשׁ בִּיצָה רְמוּז (ויקרא ה) וְחֲמִשְׁתֵּי יוֹסֵף
עֲלָיו.

וְכַפָּאָה צְלוֹתָא דְנִפְיָךְ מִפּוּמָךְ כְּגוֹנוֹא דְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא
דְנַחֲתִית עַל טוּרָא דְסִינִי וְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דברים כ"ט) כִּי
אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֶה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה
עִמָּנוּ הַיּוֹם, הֲכִי כַד אֵת מִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵייתָא וּבְצְלוֹתָא,
קְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּנִישׁ עֲלָיו וְתַתְּאִין. וְכָל אֲלִין
נִשְׁמַתִּין דְּהוּוּ וַדְּעַתְדִין לְמַהוּוּ, וְכָל מִשְׁרִיזִין דְּמִלְּאֲכִין.
וְנַחֲתִית בְּצוּלְמָא דִילָךְ, לְקַבֵּלָא צְלוֹתָא דִילָךְ, אוּרֵייתָא
דִילָךְ. בְּגִין דְּמַחְשְׁבֶתָא דִילָךְ לֵיחַדָּא לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
וְשִׁכְנֵתִיהָ בְּכָל מִשְׁרִיזִין דִּילִיהּ לְעִילָא וְתַתָּא בְּאוּרֵייתָךְ
וּבְצְלוֹתָךְ קְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְצַרְף מַחְשְׁבָה טוֹבָה

הוּא מְכַנֵּס עֲלֵינוּ וְתַחְתּוֹנִים, וְכָל הַנְּשִׁמוֹת הַלְלוּ שֶׁהֵיוּ וְשֶׁעֲתִידִין לְהֵיוֹת, וְכָל מַחְנֹנוֹת הַמִּלְּאֲכִים,
וְיוֹרֵד בְּצִלְמָךְ לְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ וְתוֹרָתְךָ, מִשׁוּם שֶׁמְחַשְׁבֶּתְךָ לֵיחַד אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שִׁכְנֵנוּ

בְּכָל הַמַּחֲנוֹת שֶׁלוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, בְּתוֹרַתְךָ וּבַתְּפִלָּתְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרֵּךְ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂה, וּכְמוֹ שֶׁהוּא אָמַר אֲנֹכִי, וְהֵם אָמְרוּ (שמות כד) נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמָע.

כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לְכָל הַמַּחֲנוֹת, וְהֵם שׁוֹתְקִים וְשׁוֹמְעִים לְדַבְּרֶךָ, מִשׁוּם שֶׁרְצוֹנְךָ בָּהֶם לִיְחִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתוֹ בְּכָל הַמַּחֲנוֹת שֶׁלוֹ. וְכָל מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַבְּטִיחַ וְהוֹדִיָּה לַעֲשׂוֹת לְךָ חֻקְמָה מִכַּמְּה טוֹבוֹת שֶׁאֵין לָהֶם סוּף, כִּלְמַד אֲוִמְרִים נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמָע.

וּמִשׁוּם זֶה אָמְרוּ (תהלים ק) בָּרְכוּ ה' מִלְּאֲכִיו גְּבוּרֵי כַח ה' (כַּל) מִלְּאֲכִיו גְּבוּרֵי כַח וְגוֹמֵר, וְהַחֲזִיק בְּךָ, שֶׁהַרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתוֹ וְכָל הַמַּחֲנוֹת שֶׁלוֹ וְשֶׁל שְׂכִינְתוֹ הַסְּפִימוֹ לַעֲשׂוֹת כָּל רְצוֹנְךָ, וְיִוָּתֵר מִדָּאֵי הוּא כְּתוּב עַל יָדְךָ, וְלֹא נָפַל דָּבָר קָטָן מִכְּתִיבַת יָדְךָ שֶׁלֹּא הִתְקַיֵּם. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁאֲדוֹנוֹ מִחֻשְׁבָּה אוֹתוֹ כְּגוֹפוֹ וְעוֹשֶׂה לוֹ כְּבוֹד כְּדַמּוּתוֹ לְהִיּוֹת שׁוֹקֵל דְּבָרֵי פִּיו בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה כְּמוֹ לְמוֹד בְּהַר סִינַי, וְאֵין אַחַד שְׁפוֹתֵם פִּיו לְקַטְרֵג, אֲלֵא עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּהַסְּפָמָה אַחַת בְּרְצוֹן אַחַד: ע"ב מִהַחֲשֵׁמֻטוֹת.

וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עֲלָיו וְגו'. כַּאֲן רָאָה יַעֲקֹב הַקָּשֶׁר שֶׁל הָאֲמוּנָה כְּאֶחָד. נֹצֵב עֲלָיו, וְכַתּוּב (מלכים א כב) וּמִלֶּךְ אֵין בְּאֲדוֹם נֹצֵב מֶלֶךְ. [נציב מלח] רָאָה, שֶׁכָּל הַדְּרָגוֹת עוֹמְדוֹת כִּלְנִי יַחַד עַל אוֹתוֹ הַסֵּלֶם לְקַשֵּׁר הַכָּל בְּקַשֵּׁר אַחַד, מִשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַסֵּלֶם נִתֵּן בֵּין שְׁנֵי צַדִּידִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (בראשית כח) אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֵלֵי יִצְחָק הָאָרֶץ וְגו'. אֵלֵי הֵם שְׁנֵי צַדִּידִים, בְּלִמְיָן וּבִשְׂמָאל.

דְּבָר אַחַר וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עֲלָיו [ויאמר] - עַל יַעֲקֹב, שֶׁהַכָּל יִהְיֶה מְרַכְּבָה קְדוּשָׁה, זְמִין וְשִׂמְאָל, וְיַעֲקֹב בְּתוֹכָם, וּכְנִסְתִי יִשְׂרָאֵל לְהַקְשֵׁר בֵּינֵיהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֵלֵי יִצְחָק. מִנְיָן

לְמַעֲשֵׂה. וּכְגוֹוָנָא דְאִיהוּ אָמַר אֲנֹכִי, וְאִינְהוּ אָמְרִי (שמות כ"ד) נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמָע.

הַכִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד לְכַלְהוּ מְשִׁירֵיין וְאִינְהוּ שְׂתַקִּין וְשִׁמְעִין לְמַלּוּלְךָ בְּגִין דְּרַעוּתְךָ בְּהוֹן לִיְחִידָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִנְתִּיה בְּכָל מְשִׁירֵיין דִּילִיָּה וְכָל מָה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲבִטַח וְאוּדִי לְמַעַבְד לְךָ חֻקְמָה מִכַּמְּה טְבִין דְּלִית לוֹן סוּף כְּלָהוּ אֲמִרִין נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמָע.

וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (תהלים ק"ג) בָּרְכוּ יי מִלְּאֲכִיו גְּבוּרֵי כַח וְגו' וְאֵתְפַשְׁףֵּךְ בְּךָ דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִנְתִּיה וְכָל מְשִׁירֵיין דִּילִיָּה וְדִשְׂכִנְתִּיה אֲסַתְּכְמוּ לְמַעַבְד כָּל רַעוּתְךָ, וְיִתִּיר מִדָּאֵי הוּא כְּתִיב עַל יָדְךָ וְלֹא נָפַל מִלָּה זַעֲרָא מִכְּתִיבַת יָדְךָ דְּלֵא אֲתַקֵּיִים. וְכַאֲהַר בְּרַשׁ דְּמַרְיָה חֻשִׁיב לִיָּה כְּגוֹפִיָּה וְעֲבִיד לִיָּה יִקְרָא כְּדִיוֹקְנִיָּה לְמַהוּי שְׁקִיל מְלוּלִין דְּפּוֹמוּי בְּאוּרִיָּתָא בְּצִלוּתָא כְּלִימוּד כְּטוּרָא דְּסִינַי. וְלִית חַד דְּפִתַח פּוֹמִיָּה לְקַטְרֵגָא, אֲלֵא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין בְּאֲסַפְמוּתָא חַדָּא בְּרַעוּתָא חַדָּא. ע"כ: (עד כַּאֲן רַעִיא מְדוּמָנָא מִהַחֲשֵׁמֻטוֹת)

וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עֲלָיו וְגו'. (בראשית כח) הִכָּא חֲמָא יַעֲקֹב קַשְׁרָא דְמַהִימְנוּתָא כְּחַד. נֹצֵב עֲלָיו, וְכְתִיב (מלכים א כב) וּמִלֶּךְ אֵין בְּאֲדוֹם, נֹצֵב מֶלֶךְ. [נציב מלח] חֲמָא, דְּכָל דְּרָגִין קְיָיִמִין כְּלָהוּ כְּחַד עַל הַהוּא סֵלֶם, לְאֵתְקַשְׁרָא כְּלָא בְּחַד קַשְׁרָא. בְּגִין דְּאֵתְיָהִיב הַהוּא סֵלֶם בֵּין תְּרִין סְטְרִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כח) אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֵלֵי יִצְחָק הָאָרֶץ וְגו', אֵלִין אַנּוּן תְּרִין סְטְרִין, בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא. דְּבָר אַחַר וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עֲלָיו (ויאמר), עֲלִיָּה

שְׁפָתוֹב (בראשית כח) אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֵלֵי יִצְחָק הָאָרֶץ וְגו'. אֵלֵי הֵם שְׁנֵי צַדִּידִים, בְּלִמְיָן וּבִשְׂמָאל.

לנו שיעקב באמצע? משמע שכתוב אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק (הארז), ולא כתוב ואלהי יצחק אביך. שפיון שנוקשר עם אברהם, נמצא שהוא באמצע. ואחר כך, הארץ אשר אתה שכב עליה - הנה הכל מרפכה קדושה אחת. וכאן הוא ראה שיהיה שלמות האבות.

בא ראה, אלהי אברהם אביך, שפיון שאמר אברהם אביך, ודאי שהוא באמצע. ואלהי יצחק, כאן נרמז שקשור לשני צדדים ואוחז אותם. קשור לצד אחד - שכתוב אברהם אביך. וקשור לצד אחר - שכתוב ואלהי יצחק. תוספת וא"ו ליצחק, להראות שיעקב אוחז לשני צדדים.

ועד שיעקב לא נשא, לא נאמר בגלוי יותר, ונאמר בגלוי למי שמכיר דרכי התורה. אחר שנשא והוליד, נאמר לו בגלוי. זהו שכתוב (בראשית לג) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. מפאן למדנו, מי שלא נשלם למטה - לא נשלם למעלה. שונה יעקב, שנשלם למעלה ולמטה, אבל לא בגלוי.

ואם תאמר שנשלם באותה השעה - לא. אלא ראה שישלם לאחר זמן. ואם תאמר, הנה פתוח והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך? אלא השגחת הקדוש ברוך הוא ושמירתו לא נעזבה מיעקב לעולמים בכל מה שהצטרף לו בעולם הזה, אבל בעולם העליון עד שנשלם.

ושמרתיה בכל אשר תלך. אלא, אשגח ותא דקדשא בריך הוא ונטירו דיליה, לא אשתביק מניה דיעקב לעלמין, בכל מה דאצטריך ליה בהאי עלמא, אבל בעלמא עלאה

דיעקב, למהוי כלל רתיכא קדישא, ומינא ושמאלא, ויעקב בגויהו, ופנסת ישראל לאתקשרא בנייהו, הדא הוא דכתיב אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק. מנלן דיעקב באמצעיתא, משמע דכתיב, אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק (הארז), ולא כתיב אלהי יצחק אביך. דכיון דאתקשר ביה באברהם, אשתפח דאיהו באמצעיתא. ולבתר הארץ אשר אתה שוכב עליה, הא כלל רתיכא דדא קדישא. והכא חמא דיהוי שלימו דאבהן.

הא חזי, אלהי אברהם אביך, דכיון דאמר אברהם אביך, ודאי איהו באמצעיתא, ואלהי יצחק, הכא אתרמזי דקשיר לתרין סטרין ואחיד לון. קשיר לסטרא חד, דכתיב אברהם אביך. וקשיר לסטרא אחרא, דכתיב ואלהי יצחק, תוספת וא"ו לגבי יצחק, לאחזאה דיעקב אחיד לתרין סטרין.

ועד דיעקב לא אתנסיב, לא אתמר באתגליא יתיר, ואתמר באתגליא, למאן דידע אורחוי דאורייתא. לבתר דאתנסיב ואוליד, אתמר ליה באתגליא, הדא הוא דכתיב, (בראשית לג) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. מהכא אוליפנא, מאן דלא אשתלים לתתא, לא אשתלים לעילא. שאני יעקב, דאשתלים לעילא ותתא, אבל לא באתגליא.

ואי תימא דאשתלים בההיא שעתא, לא. אלא חמא דישתלים לבתר זמנא. ואי

תימא הא כתיב, (בראשית כח) והנה אנכי עמך אלא, אשגח ותא דקדשא בריך הוא ונטירו דיליה, לא אשתביק מניה דיעקב לעלמין, בכל מה דאצטריך ליה בהאי עלמא, אבל בעלמא עלאה עד דאשתלים.

וַיִּקְרַן יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי. (שם) וְכִי תוֹהָא הוּא דְלֹא יָדַע. אֲלֵא מְאִי וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (שמואל א יג) וּפְנֵי ה' לֹא חֲלִיתִי. אָמַר, וְכִי כָל זֶה הַתְּגָלָה לִי וְלֹא אֶסְתַּפְּלְנָא לְמַנְדַּע אָנֹכִי, וְלִמְיַעַל תַּחֲתוֹת גְּדַפֵּי דְשְׂכִינְתָא לְמַהוּי שְׁלִים.

וַיִּקְרַן יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי. וְכִי תְמִימָהּ הוּא שְׁלֵא יָדַע? אֲלֵא מַה זֶה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי? כְּמוֹ שְׂנַאָמַר (שמואל-א יג) וּפְנֵי ה' לֹא חֲלִיתִי. אָמַר, וְכִי כָל זֶה הַתְּגָלָה לִי וְלֹא אֶסְתַּפְּלְתִּי לְדַעַת אָנֹכִי, וְלִהְכִנֵּס תַּחַת כְּנַפֵּי הַשְּׂכִינָה וְלִהְיוֹת שְׁלֵם?

הָא חֲזִי, כְּתִיב, (בראשית כה) וַתֹּאמֶר אִם בֶּן לְמָה זֶה אָנֹכִי, כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא חֲמַאת רַבְקָה נְהוּרָא דְשְׂכִינְתָא, (דף קו ע"ב) דִּהוּיָא שְׂכִינְתָא כְּמִשְׁכְּנָהא וְצִלִּיַּאת תַּמְּן. פִּיּוֹן דְחֲמַאת עֲאֲקוּ דִילָהּ בְּמַעְהָא, מַה כְּתִיב וַתִּלְךְ לְדַרְשׁ אֶת ה', נִפְקַת מִדְרָגָא דָא לְדְרָגָא אַחְרָא דְאִיהוּ הוּי"ה. בְּגִינֵי כֵךְ אָמַר יַעֲקֹב, וְכִי כָל כֵּךְ חֲמִינָא, וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי, בְּגִין דְהוּהוּ בְּלַחֲדוּדֵי וְלֹא עֲאֵל תַּחֲתוֹת גְּדַפֵּי דְשְׂכִינְתָא.

בָּא רָאָה, כְּתוּב (בראשית כה) וַתֹּאמֶר אִם בֶּן לְמָה זֶה אָנֹכִי. כָּל יוֹם וְיוֹם רָאָתָה רַבְקָה אֶת אוֹר הַשְּׂכִינָה, שְׁהַשְּׂכִינָה הִיטָה כְּמִשְׁכְּנָה, וְהַתְּפַלְלָה שָׁם. פִּיּוֹן שְׂרָאָתָה צְרָתָה בְּמַעְיָה, מַה כְּתוּב? וַתִּלְךְ לְדַרְשׁ אֶת ה'. יִצְחָא מִתְדַרְגָּה הוּוּ לְדְרָגָה אַחְרָת, שְׁהִיא הוּי"ה. מִשּׁוּם כֵּךְ אָמַר יַעֲקֹב, וְכִי כָל כֵּךְ רְאִיתִי וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי? מִשּׁוּם שְׁהִיָּה לְבַדּוֹ וְלֹא נִכְנַס תַּחַת כְּנַפֵּי הַשְּׂכִינָה.

מִיָּד (בראשית כה) וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה. מְלָה דָא לְתַרִּין סְטָרִין אִיהוּ. מַה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה, חַד עַל הַהוּא מְקוֹם דְקִיָּמַר בְּקִדְמִיתָא. וְחַד עַל אֶת קִיָּמַא קְדִישָׁא דְלֹא בְעֵיָא לְאַתְבָּטְלָא.

מִיָּד - וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה. הַדְּבָר הַזֶּה הוּא לְשַׁנֵּי הַצְּדִידִים. מַה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה - אַחַד עַל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שְׂאָמַר בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַד עַל אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁ, שְׁלֵא צְרִיךְ לְהַבְּטֵל.

וְאַף עַל גַּב דְּאִינְהוּ תְרֵי סְטָרֵי, חַד הוּא. אָמַר (בראשית כה) אִין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, אִין זֶה, לְמַהוּי בְטִיל. אִין זֶה, לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּלַחֲדוּדֵי, קִיָּמַא דִּילִיָּה לָאו אִיהוּ אֲלֵא בֵּית אֱלֹהִים, לְאַשְׁתַּמְּשָׁא בִיָּה וְלְמַעַבַּד בִּיָּה פִּירִין, וְלְאַרְקָא בִיָּה בְּרַכָּאן מְכַל שְׁיִיפֵי גּוּפָא. דִּהִיא הוּא תְרַעָא דְכָל גּוּפָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית כח) וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם, דָּא תְרַעָא דְגּוּפָא וְדָאִי, תְרַעָא אִיהוּ לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא, אַחִיד לְעִילָא וְאַחִיד לְתַתָּא. אַחִיד לְעִילָא, דְכְּתִיב וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם. (אחיד) לְתַתָּא, דְכְּתִיב אִין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. וְעַל דָּא וַיִּירָא

וְאַף עַל גַּב שְׁהֵם לְשַׁנֵּי צְדִידִים - הוּא אַחַד. אָמַר, אִין זֶה פִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. אִין זֶה לְהִיּוֹת בְטִיל, אִין זֶה לְהַמְצָא לְבַדּוֹ, זֶה לֹא הַעֲמִידָה שְׁלוֹ, אֲלֵא בֵּית אֱלֹהִים, לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְלַעֲשׂוֹת בּוֹ פְרוֹת וְלְהַרְיֵק לוֹ בְּרַכּוֹת מְכַל אִיבְרֵי הַגּוּף, שְׁהוּוּ הַשְּׁעַר שֶׁל כָּל הַגּוּף. זֶהוּ שְׂכַתוּב וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם. זֶה הַשְּׁעַר שֶׁל הַגּוּף וְדָאִי, שְׁעַר הוּא לְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת לְמַטָּה, אַחִיד לְמַעְלָה וְאַחִיד לְמַטָּה. אַחִיד לְמַעְלָה - שְׂכַתוּב וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם. (ואחיד) לְמַטָּה - שְׂכַתוּב אִין זֶה פִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. וְעַל זֶה, וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא

וַיֹּאמֶר מֶה נִרְאָה הַמָּקוֹם הַזֶּה, וּבְנֵי נֶשֶׁא לֹא מִשְׁגָּחֵן בִּיקְרָא דְבִיהַ לְמַהוּי בִּיהַ שְׁלִים, לְעִילָא וְתַתָּא. אָתָּא אָבוּי וּנְשָׁקִיהָ.

הַמָּקוֹם הַזֶּה. וּבְנֵי אָדָם אֵינָם מִשְׁגִּיחִים בְּכַבּוּד שְׁבוּ לְהִיּוֹת בּוֹ שְׁלֵם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. בָּא אָבוּי וּנְשָׁקוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּד מְלִין אֵינּוּן שְׁמַעְנָא מִפּוּמִיָּה בְּכִינָא, וְאָמִינָא בְּרִיף רַחֲמֵנָא דְלֹא בְטִיל מַעְלָמָא חֲכָמְתָּא עֲלָאָה. אֲזִלִּינָא עִמָּהוּן עַד תְּלַת פְּרָסִי, עַד דְּעֲאָלְנָא עִמָּהוּן לְמַתָּא. לֹא סָפִיקוּ לְמִיעַל, עַד דְּשַׁדְּף הֵהוּא בַר נֶשׁ לְבַרְיָה, וְאָמְרִי לִיהַ, מְלִיף לֹא יְהוּן לְבַטְלָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּשְׁשַׁמְעֵתִי אוֹתָם הַדְּבָרִים מִפִּי, כְּכִיתִי וְאָמַרְתִּי, בְּרוּף הַרְחָמֵן שְׁלֹא בְטַל מִן הָעוֹלָם הַחֲכָמָה הַעֲלִיזָנָה. הַלְכְּתִי עִמָּם עַד שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת עַד שֶׁנִּכְנַסְתִּי עִמָּהֶם לַעֲרִי. לֹא הִסְפִּיקוּ לְהַכְנִס, עַד שֶׁשַּׁדְּף אוֹתוֹ הָאִישׁ אֶת בְּנוֹ, וְאָמְרוּ לוֹ, דְּבַרְיָךְ לֹא יִהְיֶה לְבַטְלָה.

אָמִינָא, הָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוּן, דְּמִלִּין אֵלִין פְּלָהוּ בְּרִזָּא דְחֲכָמְתָּא נִינְהוּ, וְלֹא חֲזָאָה מְלִין אַחַרְנִין. כִּד סַדְרָנָא מְלִין קָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוּן. אָמַר לִי, לֹא תִימָא דְמְלִין אֵלִין דִּינוּקָא נִינְהוּ, אֲלֵא מְלִין דְרִזִּין עֲלֵאִין נִינְהוּ, וְכֹלָא בְרִזָּא דְחֲכָמְתָּא רְשִׁימִין.

אָמַרְתִּי, זֶה שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוּן, שֶׁהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם פְּלִם בְּסוּד הַחֲכָמָה וְלִהְרָאוֹת דְבָרִים אַחֲרִים. כִּשְׁשַׁדְּרַתִּי הַדְּבָרִים לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוּן, אָמַר לִי, אֵל תֹּאמַר שֶׁהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם שֶׁל תִּינוּק, אֲלֵא הֵם דְבָרִים שֶׁל סוּדוֹת עֲלִיזִים, וְהַכֵּל רְשׁוּמִים בְּסוּד הַחֲכָמָה.

וַיִּדְרַר יַעֲקֹב נִדְרָא לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו', (בְּרַאשִׁית כח) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כִּינּוּן דְּכָל הָאִי אֲבָטַח לִיהַ קַדְשָׁא בְרִיף הוּא, אֲמַאי לֹא הָאָמִין, דְאָמַר (בְּרַאשִׁית כח) אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אֲלֵא, אָמַר יַעֲקֹב, חֲלָמָא חֲלָמְנָא, וְחֲלָמִין מַנְיִיהוּ קָשׁוּט וּמַנְיִיהוּ לֹא קָשׁוּט, וְאִם יִתְקַיֵּים הָא יִדְעָנָא דְחֲלָמָא קָשׁוּט הוּא, וְעַל דָּא אָמַר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים וְגו', כְּמָה דְחֲלָמְנָא, וְהִיָּה יִי לִי לְאֱלֹהִים, אָנָּא אָהָא מְשִׁיף בְּרַכָּאן מִמְבוּעָא דְנַחְלָא דְכֹלָא, לְאַתְרָא דָּא דְאֶקְרִי אֱלֹהִים.

וַיִּדְרַר יַעֲקֹב נִדְרָא לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כִּינּוּן שְׁכָל זֶה הַבְּטִיחַ לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, לְמָה לֹא הָאָמִין, שְׁאָמַר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'? אֲלֵא, אָמַר יַעֲקֹב, חֲלוּם חֲלָמְתִי, וְהַחְלוּמוֹת - מִמָּה אָמַת וּמִמָּה לֹא אָמַת, וְאִם יִתְקַיֵּים, הֲרִי יִדְעֵתִי שֶׁהוּא חֲלוּם אָמַת. וְעַל כֵּן אָמַר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו', כְּמוֹ שֶׁחֲלָמְתִי, וְהִיָּה ה' לִי לְאֱלֹהִים. אֲנִי אָהִיָּה מוֹשֵׁף בְּרַכּוֹת מִהַמְּעֵזָן שֶׁל הַנַּחַל שֶׁל הַכֵּל לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִים.

תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל דְאִיהוּ בְּאֲמַצְעֵיתָא, פְּלֹא נְטִיל הוּא בְּקַדְמִיתָא מִמְקוּרָא דְכֹלָא, וּלְבַתֵּר דִּימְטִי לִיהַ, נְגִיד וְאֲמַשִּׁיף לְהָאִי אַתְרָא, מִשְׁמַע דְכְּתִיב, וְהִיָּה יִי לִי בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר פְּלֹא לְאֱלֹהִים. כְּמָה דְאֱלֹהִים, יְהֵא נְטִיר וְעֵבִיד לִי, כָּל אֵלִין טְבָאן, אוּף אָנָּא

בָּא רָאָה, יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא בְּאֲמַצְעֵי הַכֵּל הוּא נוֹטֵל בְּרַאשׁוֹנָה מִהַמְקוֹר שֶׁל הַכֵּל, וְאַחַר שֶׁיִּגִיעַ אֵלָיו, מִמְּנוֹ שׁוֹפֵעַ וּמִמְשִׁיף לְמָקוֹם הַזֶּה, מִשְׁמַע שְׁכַתּוּב וְהִיָּה ה' לִי - בְּרַאשׁוֹנָה, וְאַחַר הַכֵּל - לְאֱלֹהִים. כְּמוֹ שֶׁאֱלֹהִים

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

שיעורי "אור הרשב"י" שיעורים בוותר הקדוש בכל הארץ

02-5400940	17:00-17:30 א' ה' 23:30-1:00 חצות לילה	הרב מאיר חיים דיין שליט"א	5 אור יוסף, נהל לכיש 24, רמת א 7 אור הרשב"י, נהר הירדן 21/1, רמת ב 1 אור ניסן, נהר הירדן 50/2, רמת א
02-999-7304	יום א' 8:30-10:30 יום ד' 13:30-14:30	הרב דוד לוי שליט"א	1 אור רשב"י באשר, נהל עין גדי 43/7, רמת א 1 נהלי אמונה קרעטשניץ
052-4715663	ימים ב' ד' 19:30-20:30	הרב נח שיינבערג שליט"א	2 יפה נוף של נחום
02-9924251	יום ב' 16:00-16:30 ליל שישי 2 שעות לפני הנין ד' 14:00	הרב אביב שדרבני שליט"א	1 בית בנימין, אולגורוב 375/4 1 זכות אבות, הקישון 30, רמת א' 1 קרעטשניץ, יהודה הנשיא
02-996461	כל יום שבת לפני התפילה	הרב נח שיינבערג שליט"א	7 אור הרשב"י, רבי אלעזר 41, רמת ב' 1 נשרת ישעה האלמן, נהל לכיש 24, רמת א
050-7692114		מרן אדמו"ר שליט"א	1 אור הרשב"י רח' הגליל 15/1
052-7270300	כל יום	הרב חיים אופיר שליט"א	1 מסיילת ישרים
052-380276	לאחר ערבית	הרב רוני עסיס שליט"א	7 אור הרשב"י, נהל שורק 40/3, רמת א
077-7005382	ערש"ק חצי שעה לפני מנחה	הרב יצחק לוי שליט"א	1 אור החמה המושלט 12
	יום ה' 20:00-21:00	הרב יעקב שבת שליט"א	1 אור הרשב"י שדרות הירקון 30/2, רמת א
025-7640197	פעמיים בשבוע	הרב אייל שדרבני שליט"א	2 יפה נוף של נחום
	יום א' 17:00-17:30	הרב קריל יפה שליט"א	2 ראדושיץ בן עזאי
	מחצות לילה עד הבוקר	הרב מאיר חיים דיין שליט"א	1 אור יוסף נהל לכיש 24, רמת א
	מוצש"ק	הרב אייל שדרבני שליט"א	1 יביל 1 יפה נוף של נחום
09-8663003		הרב שלמה מור שליט"א	ביתן אהרון 1
052-5458553	ליל שבת משעה 11 עד הבוקר	הרב יצחק בוזן שליט"א	בני ברק 66
052-5458553	ימים א' ג' ה' 22:30-00:30		1 בית המנסת הספרדי, רמת אלחנן 3 קהל חסידים, רמת אלחנן 7
03-6163940	מוצש"ק 23:00		1 חוג חתם סופר, בית יוסף
050-8440110/03-5792896	יום ה' 14:30	הרב הלל הלוי שליט"א	1 שאר ישוב, גרינברג 7, קרית הרצוג
03-579-3355	כל יום	הרב אברהם שמוחה אשלג שליט"א	7 שד"ל 4
054-8464306	ליל שבת שעתים	הרב יוחנן באנון שליט"א	1 אורלי אברהם, הרצל 54
052-6999099	יום ד' 10:00-12:30	הרב דניאל זר שליט"א	1 ישיבת אור הדר, רח' הכנסת 108, מידס כץ
054-3150777/03-618-0777	כל יום לפני התפילה, יום א' 21:00-22:00	הרב ישראל פנחס שליט"א	7 כולל האר"י, הרב הירש 19 7 חובל ישראל, רבי עקיבה פינט יונה הנביא 150
050-7820145	כל יום 15:00-13:00	הרב אריה ווינשטאק שליט"א	7 שאר ישוב, גרינברג 7, קרית הרצוג
03-5708652	כל יום 18:00-16:00	הרב הברכה לוי שליט"א	1 כולל אילנא דדוד, בר אילן 1 7 חובל צבי, סימטון 10
03-5708652	כל יום 19:00		7 שאר ישוב, גרינברג 7, קרית הרצוג
	שבת 15 דקות לפני צאת"ק		1 שאר ישוב, גרינברג 7, קרית הרצוג
	כל יום 13:00-11:00	הרב הברכה לוי שליט"א	7 חובל צבי, סימטון 10
050-9113532/04-6288879	שעה וחצי לפני מנחה	הרב משה עמיאל שליט"א	בנימינה 4
050-9113532	שבת 14:00	הרב משה עמיאל שליט"א	1 מורשת התורה, הניבים 20
050-9113532	ג 20:00	הרב משה עמיאל שליט"א	1 מורשת התורה, הניבים 30
050-9113532	ד 19:00	הרב משה עמיאל שליט"א	1 מורשת התורה, הניבים 30
02-2646917	19:45, 6:00	הרב עשור יוסף גבאי שליט"א	בת חפר 3
09-8988174	מוצ"ש שעתים לאחר הבדלה	הרב עוזי שוויצה שליט"א	2 1 עין יוסף, שח"ל 34, נבעת מרזבי
17:30 16:30 כל יום		הרב נפתלי שליט"א	בתי ים 15 7 כולל תצות לילה